

syn til Befolkningstæthedens bort. Saa ligger der kun en agrarisk Interesse bag en Interesse, der slet ikke har hjemme, hvor Talen er om en Forfatningsrevision i Juni-Grundlovens Aand. Thi Juni-Grundloven kendte ikke til særlige smaalige Interessesfordele for den ene Stand eller for den anden Klasse. Juni-Grundloven kendte ikke til Stænder eller Klasser, den kendte kun til den lige og almindelige Valgret. Jeg vilde finde det heldigt, at man ved Folketingsvalgordningen kom til fuldt lige Valgret, og en Vej dertil ligger i den Tanke, der nu adskillige Gange er fremsat fra forskellige Sider om Valg i Enkeltmandskredse kombineret med Forholdstalsvalg. Det var oprindeligt en Kandidat Schmidt, der fremsatte den Tanke. Senere udviklede General Madsen den, dog paa en Maade, der ikke stod for en nærmere Prøvelse. Senere igen optog det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) den i en betydelig mere fuldkommen Form, og vi har fra socialdemokratisk Side i 1909—10 i Udvalget tilladt os at udarbejde den i en Form, som forekommer mig at være den bedste, der i alt Fald hidtil har foreligget. Det er jo muligt, at man kan komme videre endnu. Jeg vil meget anbefale Udvalget at overveje Tanken i dette Forslag, som ærede Medlemmer vil kunne finde i Bilag 2 til den Betænkning, som Grundlovsudvalget afgav i 1909—10. Tanken deri er egentlig den simple, at vi lader Folketingsvalgene foregaa som nu, eller, rettere sagt, som de vil komme til at foregaa efter Forfatningsrevisionen, i nogenlunde lige store Kredse med Enkeltmandsvalg og med Omvalg, og at man saa, naar Valget er sluttet, opgør, hvor mange Stemmer Partiernes har — ved at stemme paa den enkelte Kandidat, stemmer man jo samtidig paa det Parti, vedkommende Kandidat tilhører —, og derefter supplerer de valgte Folketingsmænd med saa mange Medlemmer, at hvert Parti faar nøjagtigt, hvad der tilkommer det efter dets Stemmetal. Alt bliver som nu, kun kommer der dette Supplement til. Det synes jeg man maa kunne enes om. At finde en let, naturlig og simpel Løsning heraf tror jeg ikke er svært. Tanken har en vis Lighed med det, som der er Tale om for Landstingets Vedkommende, nemlig at dette supplerer sig med 12 Medlemmer. Det bliver ogsaa en Supplering af Folketinget, men efter en bestemt Regel, nemlig den, at ethvert Parti skal have, hvad der tilkommer det. Paa den Maade faar vi fuldt

ud lige Valgret til Folketinget. Og saa maatte man ogsaa have fuldt ud lige Valgret for Landstingskredsens Vedkommende, saaledes at man kommer bort fra den lille Fædtefordel, man her vil redde for Landets Vedkommende paa Københavns Bækostning; saa skulde man med rund Haand, som grand seigneur, give København, hvad der tilkommer den efter Folketal og ikke fædte sig denne lille Skilling til — det synes jeg slet ikke sømmer sig her; hvor der er Tale om at gennemføre en hel stor Forfatningsforandring.

Jeg ønsker meget, at man i Grundlovsudvalget maatte kunne enes herom, blandt andet ogsaa for at lette Sagens Gennemførelse, for at slaa Vaabnene ud af Højres Haand. Jeg ser allerede i Aanden, at her vil det Højre, der ønsker at bevare Valgretsprivilegierne, sætte ind. Vi har set det før. Jeg ser allerede i Aanden f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) staa op og angribe dette Lovforslag, ikke fordi det afskaffer Privilegierne — det vil han ikke tale saa meget om —, men fordi det ikke fuldt ud gennemfører Ligheden. Jeg ser ham paa disse Punkter: ved § 32 og ved Landstingets Ordning, spille fuldblods Demokrat: her er ingen Lighed, det kan han slet ikke gaa med til! Vi ved meget godt, at det slet ikke er det, han tænker paa, nej, det, han tænker paa, er kun at drive en Kile ind her, det, han tænker paa, er at bevare Valgretsprivilegierne, bevare den blodige Ulighed, bevare det nuværende Landsting. Det er det, han vil; men han fører taktisk Kampen saaledes, at han angriber den forholdsvis lille Ulighed, der er blevet tilbage. Jeg ønsker ikke, at Højre skal have dette forholdsvis lette Spil, jeg ønsker, at vi umuliggør alt Demagogi fra Højres Side. Altsaa netop for at lette Sagens Gennemførelse ønsker vi meget en Forandring paa dette Punkt i Retning af Enkeltmandskredse kombineret med Forholdstalsvalg.

Den højtærede Konseilspræsidents Appel til os om at føle os ikke som Partigængere, men som Nationens Repræsentanter besvarer vi altsaa med et oprigtigt Tilsagn om energisk og loyalt Medarbejde til denne Sags Løsning. Man har fra en vis Side paa Forhaand søgt at mistænkeliggøre vor Holdning. Man har i en Artikel, der er fremkommet i et Ugeblad i Gaar, fra den Side skrevet, at denne Regering jo ikke kan gennemføre sit Forslag uden Hjælp fra anden Side, men den kan ikke vente Hjælp fra nogen som helst an-